

ଦିଉ

ଆଜି ମୟ ପୁଣେ ଦିଉ,
କୋନୋ ଫୁଲ ରୈଥୋନା ଆଜାନେ
ଦୂର୍ଧିନୀଗରଙ୍ଗ ଯଦି ଚାଇ, ଦିଉ
ଦୁଃଖ ବାଜାନେ ।

ଦିପହରେ ଯଦି ଚାଇ
ଗୋଢୁଳି ବୈଲାଇ ରାତ୍ରି ଠୋଟ୍ଟ
ଗୋଢୁଳିତେ ଜ୍ୟାମ୍ବା ଯଦି ଚାଇ
କାଠେର ଚେଯାରେ ସମେ
ଯଦି ବଲି ହତେ ଚାଇ
କିତିନାଶା ନଦୀ
ମମ୍ଭ କଲ୍ଲୋଳ ଦିଉ
କୋନୋ ଛେଟ୍ ରୈଥୋନା ଆଜାନେ ।

ଦୂର୍ଧିନୀଗରଙ୍ଗ ଯଦି ଚାଇ, ଦିଉ
ଦୁଃଖ ବାଜାନେ ।

ନା

ତୋମାର କାହେ ଚେଯେଛିଲାମ ଅନିର୍ବଚନୀୟତା
ଦାଉନି ।

ଆକାଶ ଭର୍ତ୍ତା ମେଘ କରେଛେ, ମେଘର ହାତେ ତାନପୁରା
ଗାଉନି ।

ପାଯେର କାହେ ପୌଛେ ଦିଲାମ ନୋକା ବୋକାଇ ସମ୍ବନ୍ଧ
ନାଉନି ।

ଗୋପନ କଥା ଜାନିଯେଛିଲାମ, ଦୂତ ଛିଲ ରାଜହଂଶେରା
ପାଉନି ।

ଚାଇବେ ଯଲେ ରକ୍ତକମଳ ଡିଜିଟ୍‌ଯେ ଦିଲାମ ଚନ୍ଦନୈ
ଚାଉନି ।

ତୋମାର କାହେ ଚେଯେଛିଲାମ ଅନିର୍ବଚନୀୟତା
ଦାଉନି ।

ଅନ୍ତୋକିକ

ଅନ୍ତୋକିକ ଏଇଭାବେ ପୁଟେ ।

ହୋଇ ଏକଦିନ ଫାଁକ ହୁମେ ଯାଏ ମାଦାମିଥେ ଫିନ୍କ
ଡିଗର ଥିକରେ ବେରୋଯି ମାଦା ଜ୍ୟାଃପ୍ରା ।

ମେଦିନି ମୁକ୍ତେନାର ମତ ଗଡିଯେ ଏଲେ ଆମାର ହାତେ ।

ଆମନି ବଦଳେ ଶେଳ ଦୃଶ୍ୟ ।

ଆମାର ଡାନ ଦିକେ ଛିଲ ମେଘଲା ଦିନ

ହୁମେ ଶେଳ ଡାଲିମ ଫାଟାନୋ ରୋଦ ।

ଆର ବାଁଦିକେ ଛିଲ ଇଁଟେର ପାଁଜା

ହୁମେ ଶେଳ ଲାଲ ଟାଲିର ଡାକବାଂଲୋ ।

ଅନ୍ତୋକିକ ଏଇଭାବେ ପୁଟେ ।

ଆଗସ୍ତିନୀ ଆଛେ, ମେତୁ ନେଇ

ଶୁଣି ବଲନେ, ବୋଲେ ଯାଇ, ବୋଲେ ତୋ ଜେଳାମ

ଶୁଣି ବଲନେ, ଅଣିକୁଣ୍ଡ ଜ୍ଞାନୋ, ଜ୍ଞାନାଳାମ ।

ଅମୃତ ଜମାନୋ ମୁଖ - ଶୁଣି ବଲନେ, ସେଚେ ଦେଉଥା ଡାନୋ
ଡେକୋଟି ନୀଳାମ ।

ତୁ ଆମି ଏକା ।

ଆମାକେ କରେଇ ଶୁଣି ଏକା ।

ଏକାକିପୁଟ୍ଟକେତୁ ଦେଖେ ଛୁରେ ଶାତ ଟୁକରୋ କରେ

ବିଜ ବପନେର ମଧ୍ୟେ ଛାଇଯେ ଦିଲ୍ଲେଇ ଜନେ-ଷ୍ଟୁଲ ।

ଶୁଣି ବଲେଛିଲେ ଯନେ ମାଜମଜା ଛେଡେଇ, ଛୁଁଡେଇ ।

ଯେ ଅରଣ୍ୟ ଦେଖିଯେଇ, ଶାବହି ଡାନ କେଟୋଇ, ପୁଁଝେଇ ।

ଯଥନାହିଁ ପେଟେଇ ହାତ ଦିଲ୍ଲେଇ ଉପୁଙ୍ଗ କରେ ଧାନ

ତୁ ଆମି ଏକା ।

ତୁ ଶୁଣୁ ଆମାର କେତେ ନାହିଁ ଶୁଣି

ଆମିକୁ ତୋମାର କେତେ ନାହିଁ ।

ଆମାଦେଇ ଅଭ୍ୟାରେ ଆଗସ୍ତିନୀ ଆଛେ, ମେତୁ ନେଇ ।